

27th July 1964] [Sri R. Venkataraman]

lature. In order to simplify the procedure, it is considered necessary to make a provision in section 2 of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 on the lines of clause (27) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961) authorizing the Government to include, by notification, from time to time, such other village or part thereof, as may be specified in that notification, in Schedule I to that Act.

Further, while preparing Schedule I, a lease-hold village by name "Mukthapudupattu" in Saidapet taluk, Chingleput district, was left out. This opportunity has been availed of to include that village in the said Schedule.

I request the House, Sir, that the Bill be taken into consideration.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

'That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) THE MADRAS RINDERPEST (AMENDMENT) BILL, 1964.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964.

V. GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS RINDERPEST (AMENDMENT) BILL, 1964.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 and move—

'That the Bill * be taken into consideration.'

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நாட்டின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தில், விலங்கின வளர்ப்பு மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நமது

[திரு. பூ. கக்கன்]

[27th July 1964]

மாநிலத்தில் விலங்கினங்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாயிருந்தாலும், காங்கேய இன மாடுகளைத் தவிர மற்ற மாடுகளில் சராசரி தரம் மிகக் குறைவானதுதான். இது தவிர, இவைகளுக்குப் பற்பல நோய்களும் காண்கின்றன. ஆகவே நமது மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்தவும், விலங்கினங்களுக்குக் காணும் நோய்களை ஒழிக்கவும், விலங்கின வளர்ப்பு சம்பந்தமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

விலங்கினங்களுக்குக் காணும் கோமாரி நோய் அல்லது 'விலங்கின பிளேக்' என்று சொல்லப்படும் இந்தோய் இன்று உலகிலேயே விலங்கினங்களுக்குக் காணும் மிக ஆபத்தான நோய் ஆகும். இந்த நோய் வெகு காலமாகவே இந்த நாட்டில் விலங்கினங்களிடையே பரவி வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்பு நமது நாட்டில் ஆண்டுதோறும் மடிந்து வந்த விலங்கினங்களில், ஏறக்குறைய 50 சதவிகிதம் இந்த நோயாலேயே மடிந்தன. 19-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலேயே சென்னை அரசாங்கம் இந்தக் கோமாரி நோயைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அதைத் தடுப்பதற்கும், அதற்குச் சிகிச்சை செய்வதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்குமான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதில் முனைந்திருந்தது. 1871-ம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட இந்திய விலங்கின பிளேக் கமிஷன் தனது அறிக்கையில் இதைக் குறித்துப் பாராட்டியிருக்கிறது. அது முதற்கொண்டு சாதாரணமாக இந்த நோய் காணும் பகுதிகளில் பற்பல தடுப்பு ஊசிகள் போடும் முறை கையாளப்பட்டு வந்தது. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் இந்த நோயை முற்றிலும் ஒழித்து விடவேண்டுமென்பதுதான் மூன்றாவது திட்டத்தின் குறிக்கோளாக அமைந்திருக்கிறது.

சமீப ஆண்டுகளில் இம் மாநிலத்தில் கோமாரி நோய் தடுப்பும் கட்டுப்பாடும், 1940-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கோமாரி நோய்ச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம், 19/1940) நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து சட்ட பூர்வமான அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளன. இச்சட்டத்தின் 5-வது பிரிவில் பின்வரும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, ஒரு பகுதியிலுள்ள எல்லா விலங்கினங்களுக்கேனும், அல்லது ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்த விலங்கினங்களுக்கேனும் தமிழ்நாடு அரசாங்க இதழில் வெளியாகும் அறிவிப்பில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விதிகளை, அல்லது கட்டளைகளை அனுசரித்து அவற்றிற்குக் கட்டாயமாக ஊசி குத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கம் அந்த அறிவிப்பின் மூலம் கட்டளையிடலாம். சாதாரணமாக விலங்கினச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் விலங்கினங்களுக்கு கோமாரி நோய்த் தடுப்பு ஊசியை போட்டுக் கொள்வதில் அதிக ஒத்துழைப்பு தந்திருக்கிறார்கள். விலங்கினச் சொந்தக்காரர் யாராவது தனது விலங்கினங்களுக்கு ஊசி போடுவதற்கு ஒத்துழைக்க மறுப்பதாயிருந்தால், அப்போது விலங்கின வளர்ப்புத் துறை பணியாளருக்கு அவசியமான அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்றுதான் இச் சட்டத்தின் கீழ் அறிவிப்புகள் வெளியிடப்படுகின்றன. நமது மாநிலத்தில் 1951-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே இந்த நோய் காண்பதில்லையென்று நாம் பெருமிதத்துடன் கூறிக்

27th July 1964]

[திரு. பூ. கக்கன்]

கொள்ளலாம். 1957-ம் ஆண்டு வரையில் இம் மாநிலத்தில் 20 குவாரண்டைன் நிலையங்கள் பணியாற்றி வந்தன. அவற்றின் உதவியினால் இம்மாநில எல்லைகளிலிருந்து இந்த நோய் பரவா வண்ணம் தடுக்க முடிந்தது. நமது மாநில எல்லைக்கு அடுத்தாற் போலுள்ள மற்ற மாநிலப் பகுதிகளில் கோமாரி நோய் கண்டிருப் பதாக அறிவிக்கப்படும்போதெல்லாம், நமது மாநில எல்லைப் பகுதிகளிலுள்ள விலங்கினங்கட்கு விலங்கின வளர்ப்புத்துறையினரால் தடுப்பு ஊசி போடப்படுகிறது.

கோமாரி நோய் வராமல் ஊசி குத்திய விலங்கினங்கள் எவை, ஊசி குத்தாத விலங்கினங்கள் எவை என்பது தெரிந்தால்தான் இத்தகைய கட்டாய ஊசி குத்தும் முறையால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மன்றம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கமும் ஊசி குத்திய விலங்கினத் துக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு அடையாளம் போடுவது அவசியந்தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 5-வது பிரிவைத் திருத்த உத்தேசிக்கிறோம்.

இச்சட்டத்தின்கீழ் செய்துள்ள விதிகளை சட்டப் பேரவையில் வைக்கவேண்டுமென்ற சட்டமன்ற விதிகள் அங்கிகாரக் குழுவின் ருடைய சிபாரிசுக்கு ஏற்ப இச்சட்டத்தின் 30-வது பிரிவைத் திருத்த இந்த வாய்ப்பு பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, இம்மசோதா கருத்து வேறுபாடற்ற ஒரு சாதாரண மசோதாவானதால், இம் மன்றத்தினர் இந்தப் பிரேரேபணையை ஏற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கோமாரி வியாதியை தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்கள் சொல்லுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் கால்நடைகளை தங்களுடைய பிரதான சொத்துக்களாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோமாரி வியாதி மாத்திரமல்ல, இன்னும் பல வியாதிகள் கால்நடைகளுக்கு வருகின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். கால்நடைகளுக்கு கால்நோய், வாய்நோய் என்ற வியாதிகள் வருகின்றன. அந்த வியாதிகள் எப்பொழுது வருகின்றன என்றால், மழையே இல்லாமல் நல்ல வெய்யில் காலத்தில் திடீரென்று மழை பெய்துவிட்டால் அப்பொழுது வந்துவிடுகின்றன. கால்நோய் என்றால், கால் குளம்பில் பூச்சி வைத்து, கால் புண்ணாகி, திடீரென்று மாட்டுக்கு வியாதி ஏற்பட்டு செத்துவிடுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. வாய் நோய் என்றால் வாயினால் வானி வானியாக ஊற்றிக்கொண்டிருக்கும். சிகிச்சை செய்ய முடியாது. அம்மாதிரி வியாதி வந்து கால்நடைகள் செத்துப் போகக்கூடிய

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [27th July 1964]

நிலைமை ஏற்படுகிறது. மண்ணையடிப்பான் என்ற வியாதியும் வருகிறது. திடீரென்று தொண்டை அடைத்து, மாடு திடீரென்று செத்துப்போகும். இப்பேற்பட்ட வியாதிகளை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் எல்லா கூட்டு மன்றங்களிலும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்திருக்கிறது. அந்த யோசனையையும்கூட, அவசரக் கால நெருக்கடியை உத்தேசம் பண்ணி, அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் ஆரம் பிப்பதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் வேலை ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கூட்டு மன்ற ஏரியா 45 அல்லது 50 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட விஸ்தீரண முள்ள ஏரியாவாக இருப்பதினால், ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துவதோடு அல்லாமல், அதை ஒட்டியே இரண்டு, மூன்று உதவி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதாகவும் யோசனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் அம்மாதிரி உதவி நிலையங்களை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி அதிகரிப்பதின்மூலம் உடனடியாக வியாதிகள் ஏற்படக்கூடிய சமயத்தில், அந்த வியாதிகளை தடுத்து நிறுத்தி, கால்நடைகளை மீட்கமுடியும். அப்படியில்லை என்றால், கிராமப்புறங்களில் நாட்டு வைத்தியர்களை அறிந்து, அவர்கள் கவனித்து, அந்த வியாதிகளைப் போக்க மருந்து கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி வைத்தியர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் கால்நடைகள் பெரிய அளவுக்கு சேதப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரேசொத்து அந்தக் கால்நடைகள். அவைகளையும் இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தமாதிரி வியாதிகளை தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் உதவி நிலையங்களை அதிகரித்து, ஒரு பிளாக்கிற்கு 5, 6 நிலையங்களை யாவது ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I welcome this Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964. The measures that are being taken by this Government to control diseases amongst cattle is really magnanimous. Already many measures are being taken to arrest this Rinderpest disease. But here it is stated that after the animals are inoculated there will be a mark to show the compulsory marking of animals inoculated against Rinderpest. Mostly the people in the villages who look after these animals feel that if a particular animal has any mark, it is not a good sign. That belief is there. So, I would request Government to ensure that such markings are done by departmental people so as not to exhibit that the particular animal inoculated against Rinderpest is in any way inferior to other animals. Otherwise purchasers of animals feel, that if an animal has any mark on it, it is hopelessly

27th July 1964] Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

bad. Precautions may be taken not to disfigure animals by such markings. Rules should be framed under this Act, to the effect that the markings on animals should be made in a very light way and not prominently.

Regarding the measures that are taken by the Veterinary Department under the Key Village Scheme, there are 10 sub-centres to a main centre. In each sub-centre the livestock men think that their duty is over if they do the artificial insemination. I request that these sub-centres should be properly equipped with all medicines so that if any animals come there with any disease, they might be immediately attended to. I also suggest periodical inoculations against Rinderpest. As the hon. Member Sri A. K. Subbiah has said, besides Rinderpest, many diseases come to these animals which take away their lives in minutes or within one hour. In such cases necessary measures should be taken so that the departmental people could go to the spot and take preventive measures. Cattle wealth, the property of agriculturists must be protected by providing proper safeguards against diseases which afflict cattle. I also request Government to consider the desirability of bringing in Cattle Insurance as soon as possible. With these words I conclude my speech.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நாம் எப்படி மனிதர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோமோ, அதேபோன்று விலங்கினங்களுக்கும் கண்டிப்பாக பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு வரக்கூடிய நோய்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் இந்த மசோதா விவசாய மக்களுக்கு மிகவும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இருந்தாலும், கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த அளவில், இந்த மாடுகளுக்கு வரக்கூடிய வியாதிகளை என்ன வென்று எங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, சொல்லவும் முடியவில்லை. மாடு வேலைசெய்து கொண்டே இருக்கிறது, கழுத்துப் பக்கம் வீங்குகிறது, காலை அப்படியே நீட்டி படுத்துக்கொள்கிறது, அப்படியே நீட்டியபடியே இறந்துவிடுகிறது. இன்னும், 3, 4 நாட்களுக்கு தண்ணீர் குடிப்பதில்லை, உணவு உட்கொள்ளுவதில்லை, தீவனமே எடுத்துக்கொள்ளாமல், பேசாமல் படுத்துக் கொண்டு அப்படியே இறந்துவிடுகிறது. மாடுகளை வைத்துத்தான் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. என்னைப் போன்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆண்டில் 10, 12 மாடுகள் இறந்து விட்டால், அவர்களுக்கு பெருந்த அளவுக்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கோமாரி என்றால் என்ன என்பதை இப்பொழுதுதான் நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். ஏதோ சாணம் போடும்பொழுது தண்ணீராக இருக்கும், அப்படியே இரண்டு நாட்களுக்கு இருந்து, இறந்து விடும், அதுதான் கோமாரி என்ற விஷயம்கூட நாங்கள் இப்பொழுதுதான் தெரிந்துகொண்டோம். இம்மாதிரி வியாதிகள்

[ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [27th July 1964]

10.00 a.m.

அடிக்கடி கிராமப்புறங்களில் மாடுகளுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது, இம்மாதிரி வியாதிகள் உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால், திடீரென்று மாடுகள் இறந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுடைய மாடுகள் நோய்வாய்ப்பட்டு, இறந்துவிடுகின்ற நிலைமையை தடுக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் சிரஞ்சிவுறு நாயுடு அவர்கள் கூறியது போல் கட்டாயம் 'காட்டில் இன்சூரன்ஸ் திட்டம்' கொண்டு வந்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். இரண்டு ஜோடி, மூன்று ஜோடி மாடுகள் இறந்து விடுமேயானால், மீண்டும் ரூபாய் 500, ரூபாய் 600 என்று பணம்போட்டு, மாடுகள் வாங்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எங்கு எல்லாம் வியாதியினால் கால்நடைகள் இறந்து விடுகின்றனவோ அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயக் குடும்பங்களின் நன்மைக்காக இந்த காட்டில் இன்சூரன்ஸ் (Cattle Insurance) திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கால்நடைகளுக்கு வருகின்ற நோய்களைத் தடுப்பதற்காக சட்டபூர்வமாக வழி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். மக்களுடைய செல்வம் கால்நடைச் செல்வமாக இருந்த நிலைமை இன்றும் மாறிவிடவில்லை. ஒரு காலத்தில் தான் கால்நடைகள் மனிதனுடைய செல்வமாக மதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது அப்படியில்லை என்ற நிலைமை இல்லாமல், இன்னும் கூட கால்நடைகள் நம்முடைய நாட்டில் உழவப் பெருங்குடி மக்களின் செல்வமாக கருதப்பட்டு வருகிற காரணத்தால், அந்த கால்நடைகளுக்கு வருகின்ற அழிவு உழவனுக்கு வருகின்ற அழிவாகவே கருதப்படுகிற காரணத்தால், கால்நடைகளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட இந்தத் திருத்த மசோதாவை நாம் எல்லோரும் ஆதரிக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் கால்நடைகளுக்கு வருகின்ற நோய்களைத் தடுப்பதற்கு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையில், நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கான வழிவகை செய்வதிலே அரசு முழு கவனம் செலுத்த வேண்டும். நல்ல உடல் இருந்தால்தான் அந்த உடலில் நோய் வராது என்று மருத்துவ நிபுணர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே கால்நடைகளை கடவுளாக நினைக்கிற நிலை இருந்தாலும், கால்நடைகளின் உடம்பை வளர்க்கிற பணியிலே தக்க கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், அதிலே தவறியிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கால்நடைகள் கணக்கு இல்லாமல் இருந்தாலும் அவைகள் நன்றாக வளரக்கூடிய அளவுக்கு அந்த உடலில் உரம் இருக்காது. அப்படிப்பட்ட கால்நடைகள் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் அடிக்கடி நோய்கள் வருகின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோமாரி என்ற வியாதி இருப்பதாகச்

27th July 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் புரட்டாசி மாதத்தில் கதிர் வாங்காத சோளப்பயிரை தின்றுவிட்டால் அடுத்து ஒரு மணி நேரத்திற்குள் மாடுகள் இறக்கின்ற காட்சியை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அது எந்த நோய் என்பதை ஆராய்ந்து அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி வகையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த மாடுகளுடைய உடல் உரம் பெறுவதற்கு அரசினர் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்யாமல் இருப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், அவைகளுக்கு மேய்க்கால் புறம்போக்குகளின் மூலம் கிடைத்து வந்த வசதியையும் பேரக்குகிற நிலைமையைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி மேய்க்கால் புறம்போக்குகளாக இருந்தவைகளை மெல்ல மெல்ல குறைக்கிற பணிகளை அரசினர் ஆக்கப்பணிகள் என்ற பெயரால் செய்து வருகிறார்கள். அது செய்கிறோம், இது செய்கிறோம் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு ஊரிலும் மேய்க்கால் புறம்போக்குகள் என்று இருந்த நிலைமை மாறி இப்பொழுது அவைகள் வேறுவிதமாக காட்சி அளிக்கின்றன. காடுகளுக்குச் சென்று அங்கு மேய்ந்து நல்ல உரத்தைப் பெற்று பால் கொண்டு வந்த நிலைமை போய், நிலைத்தால் இறந்து விடக்கூடிய நிலைமையில் கை வைத்தால் கை வருமேயல்லாது பால் வராது என்ற நிலையில் மாடுகள் காட்சி அளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் கால்நடைகள் வளருவதற்கு ஏற்றவகையில் மேய்க்கால் புறம்போக்குகளை உண்டாக்க வேண்டும். புதிதாக உண்டாக்க முடியாது என்று சொன்னாலும், செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்டர்ப்படி எந்தெந்த இடங்களில் மேய்க்கால்கள் இருந்தனவோ, அவைகள் எந்த அளவுக்கு மாறியிருந்தாலும், அவற்றை மேய்க்கால்களாகக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு வழி செய்தல் வேண்டும். ஊருக்கு ஒரு மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தித் தந்தாலும், மாடுகளுக்கு 9 முறை ஊசி போட்டாலும் இந்த நோய் தீராது. ஆகவே கால்நடைச் செல்வம் நல்ல முறையில் வளருவதற்கு மேய்க்கால்களை ஏற்படுத்தித் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரா. நாராயணன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த கோமாரி நோயைத் தடுக்கும் மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்றுப் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் அதிகமாக விவசாய உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த நோக்கம் ஈடேறும் வகையிலே ஊரில் இருக்கும் கால்நடைகள் செம்மையாக இருந்தால்தான் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அந்த அளவிலே நான் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து பேச விரும்புகிறேன். அதுவும் தவிர நாங்கள் எல்லாம் விவசாயிகள். எங்கள் கிராமத்தில் இந்த கால்நடைகளால் விவசாயம் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இருந்தாலும் திடீர் என்று இந்த ஆடுகளுக்கும் மாடுகளுக்கும் வியாதிகள் ஏற்பட்டு அவைகள் இறந்து போய் விவசாயிகளுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விலைவாசிகள் இப்பொழுது ஏறியிருக்கிற

[திரு. இரா. நாராயணன்] [27th July 1964]

காரணத்தால் இந்த ஆடுமாடுகளின் விலையும் ஏறிவிட்டது. உழுவு மாடு வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், ரூபாய் 1,000 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு செம்மறி ஆடு வாங்க வேண்டும் என்றால் ரூபாய் 30 அல்லது 40 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நோய்களைத் திர்க்கும் வகையில் நல்ல மருத்துவ விடுதிகளை ஏற்படுத்துவதில் அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே அரிய லூரிலே ஒரு மாட்டு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. பெரம்பூரில் ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் எங்களுடைய ஊரில் இருந்து அந்த ஆஸ்பத்திரி 24 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. எங்கள் ஊரிலே கால்நடைகளுக்கு கோமாரி நோய் ஏற்பட்டபோது நான் தாசில் தாருக்கு ரிபோர்ட் செய்தேன். கால்நடை டைரக்டருக்கும் ரிபோர்ட் செய்தேன். மூன்று நான்கு நாட்கள் வரையிலும் யாரும் வந்து ஊசிகள் போடவில்லை. கடைசியாக அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் மாவட்ட கலெக்டரிடம் ரிபோர்ட் செய்தேன். அதற்குப் பிறகு வந்து ஊசி போட்டார்கள். டாக்டர் வருவதற்குள்ளாக நல்ல ஆடுகளும் மாடுகளும் இறந்துவிட்டன. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கிராமப்புறதிகாரில் 10 மைல் இலதீர ணத்திற்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி உடனுக்குடன் கால்நடை கள் நோயைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாய மக்கள் அதனால் நன்மை அடைய முடியும். விவசாய உற்பத்தியும் நல்ல முறையில் செய்யலாம்.

கிராமப்புறங்களில் பல புறம்போக்குகளை, ஓடைப்புறம்போக்கு, பாட்டைப்புறம்போக்கு இவைகளை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு, மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப் படுகிறார்கள். தாசில்தார் பி-மெமோ கொடுத்து அவற்றை காலி செய்துவிடுவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் பி-மெமோ கொடுக்கப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்படுகிறதே ஒழிய அந்த புறம்போக்குகள் கால்நடை மேய்வதற்கு விடைப்பதில்லை. சர்க்கார் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயக் குடி மக்களின் நிலை உயர வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு இருக்குமேயானால் இந்த மாதிரி வைத்திய வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதுடன் இம்மாதிரி புறம் போக்குகளை காலி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற, கால்நடைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற கோமாரி நோயைத் தடுக்கும் இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வரவேற்று என்னுடைய தொகுதி உறுப்பினர்பட்ட சில நிலைமைகளை நான் விளக்குவதற்கு கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். என்னுடைய வட்டாரத்தில் அறந்தாங்கி, ஆவுடையார் கோவில், இந்த இரண்டு கூட்டு மன்றங்களுக்கும் இடையில் அறந்

27th July 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

தாங்கி தலைநகரில் கால்நடை மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அதற்கு என்று சொந்தமாக கட்டிடம் இல்லை. சத்திரம் இலாகாவிற்கு சொந்தமான கட்டிடத்திலே வாடகைக்கு இருந்து வருகிறது. ஆனால் ஆவுடையார் கோவிலில் பல்வேறு கிராமங்களில் உள்ள கால்நடைகளுக்காக தனியார் மருத்துவ மனை கட்டிடம் இல்லை. ஆனால் ஆவுடையார் கோவிலுக்கு டாக்டர்கள் வருகிறார்கள். என்னுடைய வட்டத்தில் உள்ள இரண்டு கூட்டு மன்றங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் கால்நடைகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டால் தேவையான மருந்துகள் கைவசம் இல்லை என்று அறிவித்து விடுகிறார்கள். கால்நடை இலாகா டாக்டர்களைக் கேட்டால், இங்கே அந்த மருந்துகளை ஸ்டாக் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதி கிடையாது, அதற்குத் தகுந்த ஊடுவிகள் இல்லாத காரணத்தால். பட்டுக்கோட்டையில் இருந்து எடுத்து வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாக கடந்த ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும், அரசு தாங்கி கூட்டு மன்றம் சம்மந்தப் பட்ட கிராமங்களில், 200-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகள், ஒரு ஜோடி மாடு, 800, 1,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளவை இறந்துபோய் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி ஏற்கனவே கூட அறிவித்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், இருக்கும் கால்நடை வைத்தியர்கள் போதவில்லை என்பது ஒன்று; இரண்டாவதாக மருந்துகள் ஸ்டாக்செய்து வைக்கப் படவில்லை என்பது. பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து தான் எழுதி எடுத்து வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பட்டுக்கோட்டைக்கும் அரந்தாங்கிக்கும் 30 மைல் அந்தப் புறம் கிட்டத் தட்ட 40 மைல் இருக்கிறது. ஆகவே, மருந்து வருவதற்குள்ளாகவே, வியாதி அதிகமாகப்பரவி விடுகிறது. ஆகவே கிராமப்புறங்களுக்கு வைத்தியர்கள் சென்று, நடமாடும் வைத்தியசாலை மாதிரி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து கிராமப் புறங்களை முற்றுகையிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்தக் காலத்தில் கால்நடைகளுக்கு இந்த வியாதி வருகிறதோ, அதற்கு முன்னதாகவே, தடுப்பு முறைகளைக் கையாள அரசு உத்தரவு இடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆவுடையார்கோயில் கூட்டுறவு மன்றத்தில் சொந்தமாக கால்நடை இலாகா மருத்துவநிலையம் அமைக்க, மேற்படி கட்டிடம் கால்நடை இலாகா விதிப்படி கூட்டுமன்ற தலைநகரம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கு தான் அமைக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதனால் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member may come to the subject of the bill. He is talking about other things.

திரு. ஆ. துரையாசன்: சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் தான். . .

கனம் சபாநாயகர்: சம்பந்தப்பட்டது தான். இப்பொழுது வந்திருக்கும் பில்லுக்கு 'லிமிடட் ஸ்கோப்பு' தான். டைலேட் பண்ணிக்கொண்டே போகக் கூடாது. டெய்லஸ் பூரா பேசிக் கொண்டே போனால், இப்பொழுது சரியாகாது.

[27th July 1964]

திரு. ஆ. துரையாசன் : அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தடுப்பு முறைகளை சீரிய முறையில் துரிதமாக காலாகாலத்தில் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” என்று பாடிவிட்டால் மட்டும் போதாது என்பதை கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கோமாரி பில் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ‘கோமாரி’ என்ற சொல் அர்த்தம் ஆவதில்லை. ‘கோ’ என்றால் பசு, ‘மாரி’ என்றால் கொல்லும் நோய் என்று வைத்துக் கொள்வதா, அல்லது ‘கோ’ என்றால் பசு, ‘மாரி’ என்றால் அம்மை, பசுவுக்கு வரும் நோய் என்று வைத்துக்கொள்வதா என்று புரியவில்லை. தென்னாட்டிலே, கோமாரி என்றால் மாட்டின் மீதுவரும் உண்ணி என்ற பேனைத் தவிர வேறென்றும் அர்த்தம் ஆகாது. ஆகவே இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, மக்களுக்கு நன்றாகப் புரியும் வகையில் ஒரு வார்த்தையை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று முதலிலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக, ஒன்றிப்புப் பிரதேசத்தில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியும், விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஒருவரும் இருக்கிறார். திட்டமிட்டு, அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று எந்தப் பக்கத்தில் நோய் வந்திருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் சென்று, நோய்கண்ட மாடுகளுக்கு சிகிச்சை செய்தால், அதற்கு முறையான ஏற்பாடு செய்தால், இந்த நோய் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்ற இடங்களுக்குப் பரவாமல் தடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். இது ஒரு ஒட்டுவா போட்டி நோய். ஆனாலும் முன் எச்சரிக்கையாக தடுப்பு முறையைக் கையாண்டு விட்டால், சுலபமாகத் தடுக்கக் கூடியதுதான். ஆகவே திட்டவட்டமான ஏற்பாட்டைச் செய்து, இந்த நோய்வராமல் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வந்த பின்னால் தடுப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமான சாரியம் அல்ல. அதை அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். இருக்கும் மருத்துவர்களைக் கொண்டு, நோய் வராமல் தடுக்க என்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். அப்படி இந்த சட்டத்திற்கு விதிகள் அமைக்கும் போதோ அல்லது வேறு மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த கோமாரி சட்டத்தை நான் மிக்க ஆர்வத்துடன் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : வேறு பெயர் அங்கத்தினர் அவர்களே சொல்லலாம்.

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : பெயரைத் தமிழாக்குவதற்கு நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்துச் சொல்வார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பங்கு கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவகையில், விவசாயிகளுக்கு கால்நடை ஒரு பெருத்த

27th July 1964] [திரு. பூ. கக்கன்]

செல்வம் இந்தச் செல்வத்தை விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பதின் மூலம் விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே செய்து நாட்டில் மக்களுக்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதை மனத்தில் கொண்டு தான் நம்முடைய மாநிலத்தில் பஞ்சாயத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். பஞ்சாயத்து சட்டம் மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்களை அமைத்து, அங்கெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்க வேண்டும் என்று பல ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இடையிலே நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட சோதனையின் காரணமாக அப்படி ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது மீண்டும் அவைகளை கட்டுவதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து போர்டார் எங்கெங்கே கட்டடங்களுக்காக மக்களிடம் நிதி சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்களோ, அங்கு எல்லாம் கால் நடை ஆஸ்பத்திரி கட்டப்படும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கு எல்லாம் கட்டடமில் இருக்கிறதோ பொது மக்கள் நிதி கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அங்கு எல்லாம் மீண்டும் கட்ட உத்தரவிட்டு இருக்கிறோம்.

கால்நடைகளுக்கு ஆபத்து வராமல் வியாதி வராமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே மாநிலத்திலே கால் நடை கல்லூரி மூலமாகவும், பணி செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். வருடந்தோறும் அந்தக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. கால்நடை டாக்டர்களுக்கு பஞ்சம் ஏற்படாது, ஓர் அளவு அதில் நிறைவு காணுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடைகளுக்கு பல நோய்கள் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே எங்கு சேன்றாலும் கால்நடைகளுக்கு நோய் வராமல் தடுக்க வேண்டும் என்று பிளாக்குகளில் எல்லாம் வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த கோமுகி வியாதியை அநேகமாக 51-ல் இருந்து கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இதர நோய்களும் வருகின்றன. அவைகளுக்கு சிகிச்சை செய்யவும் அவை வராமல் தடுக்கவும் ஆங்காங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் அமைத்து பணி செய்து வருகிறோம். ஆங்காங்கு டாக்டர்களைப்போட்டு பணி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இனிமேல் அதிகப்படியான கஷ்டம் வராது, அப்படி வந்தால் முன்னெச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன். அவர்கள் மேய்ச்சல் காடுகள் வில்லாவிட்டால் நோயைத் தடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். மேய்ச்சலுக்கு வேண்டும். அதோடு கூட ஊசியும் போட வேண்டும். வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். மேய்ச்சல்

[திரு. பூ. கக்கன்] [27th July 1964]

காடுகள் மாத்திரம் போதும், வைத்தியம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அதை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள், தஞ்சையிலே இம்மாதிரி வியாதி அடிக்கடி வருவதாகப் பொதுவாகச் சொன்னார்கள். அப்படி வியாதிகள் வராமல் தடுப்பதற்காகத் தான் நாம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பெடரினரி ஆஸ்பத்திரிகள் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் கட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும் திட்டமும் ஆகும்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சிரஞ்சிவலு நாயுடு அவர்கள் பேசும் போது, நோய் வந்த மாடுகளுக்கு அடையாளம் குத்துவதன் காரணமாக, பின்னால் விவசாயிகள் மாடுகளை விற்கும்போது அவற்றின் விலை குறைந்துவிடக்கூடாது என்றும், கஷ்டம் இல்லாமல் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த முறையில் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளில் பெரும்பாலோர் தங்கள் மாடுகளை விற்கமாட்டார்கள். மாடுகளை விற்கு விரும்புபவர்களுக்கும் செல்வத்தை வேறிடத்தில் கொடுப்பதாகும் என்ற கருத்தில் விவசாயிகள் பொதுவாக மாடுகளை விற்பதில்லை. மேலும், மாடுகளை விற்கு விரும்பு, வாங்கினவர்கள் அவற்றைக் கொன்றுவிடுவார்களோ என்ற எண்ணமும் கூட. நோய்கண்ட மாடுகளை நல்ல முறையில் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் அடையாளம் போடுகிறோம். அடையாளம் போட்டுவிட்டால், மறுபடியும் மறுபடியும் வைத்தியத்திற்கு வரும்போது, அவற்றைக் கண்டுபிடித்து, தக்க சிகிச்சை செய்ய முடியும். இம்மாதிரி நோய் கண்ட மாடுகளுக்கு அடையாளம் வைப்பதால், நோய் கண்ட மாடுகளுக்கு அதிக விலை வைத்து விற்பது அதிகரித்து விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமலும் பார்த்துக்கொள்ள இந்த அடையாளம் வைப்பது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாராயணன் அவர்கள், அரியலூர் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்களுக்கு நிச்சயமாக நன்மை கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான் அந்த ஆஸ்பத்திரி அங்கு இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். கால்நடைகளுக்கு நோய்கள் வராமல் தடுக்க அது உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்த நோய்க்குப் பெயரிடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பெயர் எப்படியிருந்தாலும், நோயைத் தடுப்பது தான் முக்கியமான கோரிக்கையாகும். நோயைத் தடுக்க நல்ல மருந்துகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு, நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, இதர நாடுகளுக்குக்கூட

27th July 1964] [திரு. பூ. கக்கன்]

நிபுணர்களை அனுப்பி சில விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டுவரச் செய்து கால்நடைகளை நோயிலிருந்து பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மாடுகளை நன்றாகக் கவனிப்பதற்கும் அவற்றுக்கு எந்த விதமான நோயும் வராமல் தடுக்கவும், தக்க நடவடிக்கை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I move—

“That the Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. ANNOUNCEMENTS—cont.

(3) THE MADRAS LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1964.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Legislative Assembly of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill 24 of 1964).

V. GOVERNMENT BILLS—cont.

(4) THE MADRAS LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 24 OF 1960).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964^a be taken into consideration.”

Section 5 of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act XXVII of 1963), provides that the Government shall appoint a Settlement Officer to carry out survey and settlement operations in leaseholds and introduce

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 21st July 1964.